Ч. 158. Неділя 30 (17) липня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. каг. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї на Угорщині. — Ще про з'їзд царя з цісарем Вільгельмом. — Положенє в Росиї. — Росийско-япаньска війна і мирові переговори.

Положенє на Угорщині стає критичне не так для тих, що єго викликали, як для самої суспільности. В наслідок теперішного заколоту і застановленя уплати податків треба було також застановити богато робіт публичних, на котрі правительство не може дати запомог. Ситуация фінансова на Угорщині погіршила ся дуже, а курс угорских цінних паперів паде щораз більше. Правительство повідомило тепер висші заведеня наукові, що з причини неплаченя податків здержить на слідуючий рік виплату всіх державних стипендий.

Характеристичне єсть для теперішних відносин, що правительство носить ся з гадкою завести на Угорщині вибори на основі загального голосованя. Одна з мадярских ґазет оголосила розмову з міністром справ внутрішних Хрістофім о справі загального голосованя. Міністер сказав, що ґр. Тіша приготовив вже дуже богато до реформи виборчої. Хрістофі не видить оправданої обави, що загальне голосованє введе богато Румунів і Славян до угорского сойму. Міністер єсть за тою реформою виборчою, бо він того переконаня, що она введе богато нових людий до житя політичного.

„Нов. Время“ обговорюючи з'їзд царя з цісарем німецким, каже, що зі становища француско-росийского союза з'їзд той можна порівнати зі з'їздом президента Любета з королем анґлійским Едвардом, бо як тамтой не зашкодив француско-росийскому союзови, так само не зашкодить і теперішний. З'їзд двох цісарів має велике значінє зі взгляду на розпочаті переговори мирові, бо єсть потвердженєм солідарности европейских держав а крім того порукою мира тими державами. Та й Voss. Ztg. доказує, що в петербурских кругах двірских настала велика радість з причини успіхів з'їзду. Круги ті числять на певно на то, що Німеччина підопре Росию підчас переговорів мирових. Згадана ґазета каже також як би на успокоєнє публичного мніня, що цісар Вільгельм розмавляв з царем о внутрішних справах Росиї лиш загально, а говорено дуже подрібно о справі війни і мира.

А всеж-таки впадає в очи, що по з'їзді царя з цісарем німецким росийска бюрократия зачинає знов дуже сьміло підносити голову. Про заказ Трепова ми вже згадували. Тепер звертаємо увагу на то, що московского ґенер.-ґубернатора Козлова усунено, очевидно для того, що допустив на конґрес земців. В ночи з середи на четвер зроблено домашну ревізию в помешканю президента конґресу земств Головіна і у членів постійної комісиї конґресу, Кокошкіна і Познера, та забрала там всілякі папери та спис адрес, під котрими мали бути висланї відозви конґресу. Ґоловін вислав зараз телеґрафічну жалобу до Петербурга, а відтак поїхав і сам з жалобою.

Про занятє Сахаліну доносять з Токіо урядово: Япаньска армія сахаліньска доносить: Один з нових відділів дня 24 с. м. о 1 годині по полудни випер Росиян з Алкови ч. 1 і обсадив лінію від половини до Алкови ч. 2. В тій стороні мав неприятель баталіон піхоти і 8 польних пушок. Він втік в сторону Лонікова. Инші наші відділи при помочи контрторпедовців пішли в сторону Александровска. Росияни хотіли спалити міст до Александровска, але відділ наш тому перешкодив. Також з місцевости Муґати виперло наше войско Росиян при помочи кораблів. О 3 годині по полудни один з відділів япаньских заняв Алкову ч. 3, а другий пустив ся до Александровска. Удало ся Росиян побити і о 2 годині 15 мін. обсадити Александровск. Неприятель уступив ся до форту на всхід від міста. Дня 25 рано повторено атак і відперто Росиян аж до Новомихайлов-

---

Тигри.

(Оповіданє П. Дудорова. — З росийского).

I.

Я знав Дорофея близько рік. То був добродушний Кореєць, літ около пятьдесять пять, досить заможний, незвичайно гостинний і — можна сказати — навіть культурний. Серед товпи своїх бідних, напівдиких земляків, він різко виріжнював ся трохи не кождою чертою свого характеру. Вздовж цілої річки Ян-чі-хе, в цілій верховині Чорних гір вже давно греміло єго імя, як одного з рідких сьмільчаків між трусливими Корейцями.

Медведі, тигри і леопарди не знали більше небезпечного ворога, як той широкоплечий старець і лише завдяки єму в долинах Чорних гір Корейці не так жалували ся на шкоди від диких хижаків. Про Дорофея розказували трохи не байки, але многим епізодам єго мисливского житя треба було справді дивувати ся.

Так на пр. удало ся єму убити трех тигрів, не рушаючись з місця. Попавшись случайно на тигровий слід, Дорофей, спинаючи ся по горах, наткнув ся на трех тигрів. Стріляти було божевільством, але для Дорофея було то дурницею. Він з скоростию блискавки викинув перед себе на сніг кілька патронів, приклякнув на одно коліно, і вистріл, що загремів в горах, дав знати тиграм о їх непримиримім ворогу. Куля Дорофея не знала, що значить хибити. З розторощеною головою розтягнула ся тигриця на землі, між тим як два єї товариші здивовано поглянули довкола. Між тим Дорофей не дрімав; нова куля ждала вже на слідуючу жертву. Секунди були дорогі, на него летіла пара тигрів, грозячи нехибною смертию. Загремів другий вистріл. Другий тигр, не добігши до мисливця о яких двіста кроків перед ним, підскочив неприродно і повалив ся трупом. Ще секунда, і третий вистріл залунав по горах. Той послідний удар дістав ся послідному ворогови, як послідний раз скакав. Однако Дорофей трохи припізнив ся. Третий тигр хоч і дістав смертельну рану, однако встиг досить сильно потурбувати сьмільчака. Того самого дня найшли Корейці Дорофея непритомного, з сильно обдертим плечем, і лиш з великим трудом удало ся привести до памяти бідолаху.

За ціле своє житє убив Дорофей 14 тигрів, 25 леопардів і більше як 40 медведів. То був одинокий мисливець на тигри в нашій місцевости. У всіх близших хуторах і селах єго знали не лише офіцири, але й кождий вояк і всюди загально єго поважали. Він майже ніколи нічого не товорив о своїх ловах і все вимавляв ся, коли єго хотіли намовити до оповіданя.

— Много говорити — зле — відповідав звичайно.

Він цілий час япаньско-хіньскої війни уважно слідив за політикою, і більше як всі єго земляки, інтересував ся ходом подій. Я пересьвідчений, що Дорофей в своїй вітчині приніс би не малу користь. Він умів будити віру в себе, умів додати людям відваги своїм непохитним спокоєм і вірою в свої сили.

II.

Ледве засвитало і мрака, що спустила ся з гір на долини, не вспіла ще розвіяти ся, а Дорофей вже був на ногах і готовив ся на дуже небезпечні лови. У него замовлено живі тигрята, нагороду обіцяли добру і вже наперед бачив богатий могорич... В єго обширній фанзі [1]) видко було сильне оживленє. Ціла родина Дорофея брала участь в приготовленях і кождий робив свою роботу. Одні крутили папіроси, другі ладили сніданє, инші чистили рушницю, подаровану Дорофеєви одним з наших офіцирів.

Сам Дорофей, одітий в чисту, білу корейску одіж, сидів в т. зв. гостинній своєї фанзи, підобгавши під себе ноги.

Тростинова палочка, обліплена сухими трісочками і віткнута в стіну, горіла темною поломінню, ледве осьвітлюючи комнату. Против Дорофея, держачи в одній руці рушницю, сидів другий корейский мисливець, молодий і високий Кореєць Пах.

Оба товариші живо розмовляли і покурювали свої довгі корейскі люльки, витрясуючи їх що кілька хвиль і набиваючи на ново сьвіжим тютюном.

---

[1]) Фанза — корейска хата.

ска. Того самого дня місцевість Дуі (де суть копальні вугля — *Ред.*) дістала ся в наші руки. Росияни не спалили Александровска. Ми взяли 200 Росиян до неволї.

Здає ся, що заким ще прийде до заключеня мира на далекім Всходї, почуємо про нову велику битву над рікою Туменом. Здає ся, що Японцї стремлять тепер енерґічно до занятя Владивостока і з одної сторони від моря бльокують побереже, з другої від північної Кореї посувають свої войска до Владивостока. Ходить чутка, що їм удало ся вже навіть відперти Росиян з над ріки Тумен і заняти їх позициї.

Що до самого мира, то до него ще далеко, хоч переговори мають розпочати ся вже около 8 серпня. Як зачувати, постановили японьскі делеґати зараз на першім засїданю предложити условия мира, а скоро би ті відкинули їх відразу — зірвати зараз переговори. О скільо доси звістно, условия мають бути такі: 1) Воєнне відшкодоване; — 2) відступленє Сахаліна, півострова Ляотун і цїлої манджурскої зелїзницї аж по Харбін Японцям; — 3) віддане Манджуриї Хінї; — 4) протекторат Японії над Кореєю; — 5) неутральність порту Владивостока. Припускають загально, що Японія зажадає що найменше мілїярд долярів відшкодованя.

Новинки.

Львів, дня 28 липня 1905.

— **Орґанїзация в службі скарбовій.** Міністерство скарбу перевело в адміністрациї скарбовій часткову орґанїзацию а іменно злучило в один статус розділені доси катеґориї урядників концептових управляючих і служби податкової I. інстанциї. Від тепер всї урядники концептові властий скарбових творять один статус у всїх клясах ранґи. При сїй нагодї знесло міністерство дотеперішні назви урядові „старших комісарів скарбу" і „старших інспекторів податкових" а постановило, що всї урядники концептові VIII. кляси ранґи будуть від тепер називати ся секретарями без взгляду на відділ служби, до котрої належать, а всї урядники концептові IX. кляси ранґи „комісарями". Назви иньших кляс ранґи позістали незмінені. Наконець розширило міністерство скарбу круг дїланя дирекциї скарбу, надаючи їй право переносити з місця на місце всїх урядників концептових без взгляду на клясу ранґи, до котрої належать.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителїв шкіл народних і видїлових перед комісиєю іспитовою у Львові розпічнуть ся дня 18 вересня с. р. Подання заосмотрені у відповідні документи треба вносити найпізнїйше до 8 вересня. Подань по тім реченци до комісиї надсиланих не увзгляднює ся.

— **Проґрама войскових вправ в Галичинї.** I. Корпус (краківский): До 28-го серпня вправи бриґадами, до 4 вересня вправи дивізийні, а наконець спільно з 43 дивізиєю краєвої оборони маневри корпусні до 7 вересня коло Нового Тичина. Того самого дня к пчать ся вправи краківскої кавалериї коло Хшанова і Яворжна. — X. Корпус (перемиский): Вправи бриґадами до 27-го серпня, відтак коло Ряшева і Лежайска вправи дивізийні до 5 вересня, наконець маневри корпусні (з 45-ою дивізиєю краєвої оборони) коло Жолинї. Того самого дня скінчать ся і вправи корпуса XI. (львівского) коло Золочева, котрих порядок як повисший.

— **Переполох на львівскім ринку.** Вчера в полудне настав був на львівскім ринку межи перекупками неаби який переполох і в одній хвили прибрав був такі розміри, що вже й купцї лагодили ся замикати свої склепи. А то ось як до того прийшло: Около пів до 12 год. вбігла від сторони Краківскої улицї якась жінка і крикнула на цїле горло: „Робітники бють! Вже ідуть на ринок!" Слова ті в одній хвили облетїли ринок і викликали такий переполох, що хто лиш міг, почав забирати свої товари і втїкати до ратуша на подвіре. Перед брамою ратуша зробила ся страшенна глота; перепуджені розпихали ся ліктями і били кулаками, щоби лиш чим скорше дістати ся до середини. Аж коли показав ся відділ полїциї, люди трохи успокоїли ся. Показало ся опісля, що то львівскі злодії викликали умисно той переполох, аби мати нагоду красти. А як він був великий, можна було за хвилю опісля добре зрозуміти по порозбиваних на ринку яйцях, по повиливанім молоцї і сметанї, по потолочених афинах і т. п.

— **Огнї.** Дня 23 с. м. згоріла в Черлянах від удару грому одна стодола селяньска, а від неї друга сусїдна. На мурованім домі положенім побіч, де містить ся уряд почтовий і телеґрафічний, згоріла криша і деякі движимости почтмайстра. Шкода переважно обезпечена виносить 2500 К. — В Грималові вибух дня 26 с. м. около полудня огонь в части міста, де найбільше жидів, але завдяки скорій помочи удало ся его угасити.

— **Розбійничий напад.** Якась ватага розбійників напала вчера на гостинци на садівників, Івана Шомяка і его зятя Павла Стопчиньского, що по 12 год. в ночи їхали з Яричева до Яворова. Кільканайцять драбів, узброєних в коли, задержали конї і стали бити обох їдучих, а ті видячи, що не дадуть ради переважаючій силї, підогнали конї і втекли. Розбишацка ватага пустилась за ними в погоню, а один з неї стрілив ще три рази з револьвера за втїкаючими, а кулї застрягли у візку. Оба приїхавши до Львова, пішли зараз на стацию ратункову, де їм заосмотрено рани на головах, руках і плечах. Они кажуть, що коршмарка на коршмі при гостинци знає добре тих розбишаків, але боїть ся їх мести і длятого не хоче сказати, як они називають ся.

— **Небезпечного вломника** удало ся прихопити стражникови акцизному п. Луцї Лоза. Він доглянув, що вчера около 10 год. рано якийсь підозріний чоловік виносив клунок з річами з помешканя почтового возьного Петра Ґрудного, замешкалого побіч Замарстинівскої рогачки. Переконавши ся, що в помешканю нема нікого, а двері отворено за помочию витриха, пустив ся п. Лоза в погоню за злодієм і мимо того, що той вирвав ся ему два рази з рук, задержав его і віддав в руки полїциї. Полїция пізнала в нїм нотованого злодія з Замарстинова Власїя Жуковского. Крім забраних річий з помешканя Ґрудного, знайдено при нїм ще чотири пішевки з рускою вишивкою.

— **Нещаслива пригода в наслїдок легкодушности** стала ся дня 22 с. м. в Станиславові в тамошнім полку артилериї. На возї муні-

---

З поважних їх лиць можна було від разу здогадувати ся, що в їх розмові не було жартів, що они ладили ся до небезпечної виправи, котра могла для обох скінчити ся або побідою, або смертию.

Вкінци Дорофей встав. Тихо, не спішачись повісив на себе мисливскі прилади, уважно оглянув рушницю, погладив по лици синка і вийшов з фанзи в супроводї Паха на подвіре.

— Як завтра рано не прийду — шукайте мене коло Тигрової скали — сказав по корейски, обертаючи ся до жени.

Старша женщина, одїта в широкі, білі шаравари на ваті, кивнула лиш головою і щезла в дверях фанзи. Она вірила в незвичайну силу мужа і не могла собі представити, що прийде колись час, коли Дорофея не стане. Она була Корейкою і гадка о втраті мужа, навіть коли-б і прийшла їй до голови, то не дуже наполохала би її. Її руки привикли до роботи, цїлий дім, цїле господарство держало ся на ній, а муж своїми ловами лиш причиняв гроший, але не заробляв їх. Опришки оминали її хату, бо всї знали силу і проворність Дорофея.

Між тим Дорофей і Пах вже давно ішли по снїжній дорозї, прямуючи до Чорних гір. Легкий мороз додав їм оживленя, не чули утоми, груди свобідно дихали чистим гірским воздухом. Їх очи байдужно глядїли по верхах гір, по чудеснім краєвидї, що розстелював ся перед ними і лиш скорі, пронизливі погляди, які кидали на снїжну покриву, говорили о їх бажаню. Они глядали тигрового слїду, не звертаючи уваги на ріжнородні слїди инших зьвірів, якими довкола була позначена снїжна поверхність землї.

Висше і висше піднимають ся мисливцї. З одної гори на другу перебігають по сипкім снїгу, спускають ся з стрімкої скали, ідуть тихим ходом в гору по стрімкім склоні і знов спускають ся в долину. Лиш рідко висуне ся з під ніг грудка снїгу, покотить ся в долину і зашумить, забираючи з собою нові частини снїгу, збільшаючись що хвилї і перемінюючи ся в снїжну велику груду. Тихо ступають мисливцї, лиш висше піднимають ся груди і частїйше забє серце.

Ось і Тигрова скала стоїть перед ними. Висока і стрімка, як біла великаньска голова цукру виріжнює ся різько з поміж инших вершків. Довкола ні голосу ні звуку.

Немов в царстві смерти панує довкола тишина і спокій. Ні зьвіра, ні птицї, ні одного живого єства. Дивною суперечностию видає ся поява серед величаво мовчачої природи тих двох людий, що друть ся до гори по крутій стінї.

Мовчки лїзе до гори Дорофей, держачи в одній руцї готову до вистрілу рушницю, зрідка оглядаючи ся за товаришем.

Нараз сонце підняло ся із за гори, проміне облило потоком сьвітла снїжні простори, заглянуло у щелини і яруги і запалило міриядами огнів всї гори.

Лиш мисливцї не дивлять ся на ту красу, невдоволені прижмурюють очи і ще поспішнїйше ідуть під гору. Висше і висше піднимають ся, тяжше дишуть груди, грубими каплями виступає піт на їх почервонїлих лицях. Треба перейти хребет до полудня, щоби не припізнити ся і дійти на вечер до колиби на нічліг.

Але ось вкінци они і на вершку.

В долинї під ними скопичили ся покриті снїгом гори і горбки, переходять в широку рівнину, порізану темними ярами, покриту чорними пятнами дерев і осель. Морский залив покритий ледом, залитий сонцем, блестить синеватим сьвітлом і простягає ся в безконечність та скриває ся за овидом.

Мисливцї не глядять в долину, не глядять в гору, цїлу їх увагу звертає на себе снїг. Немов пси дивлять ся лиш собі під ноги і все ідуть та ідуть наперед.

Сонце стало вже в головах, час і відітхнути, он видко горбок, де постановлено поснїдати.

Утомлені довгою дорогою доходять до поміченого місця і опускають ся в пухкий снїг.

Дорофей мовчки здоймив з плеча торбу, добув кусник чорного хлїба, вареного бобу і кітлик з вареним рижом і розложив свій запас на снїгу. Пах підсїв близше і весело кивнув головою.

— Їдж — промовив коротко Дорофей.

Оба приятелї почали снїдати. Они їли мовчки, поволи, немов би сповняли який торжественний обряд. Розмова була тут злишна, шкода була тратити часу.

Они сидїли на склонї невеличкого горбка яких трийцять кроків від вершка. Вкінци з'їли, Дорофей зібрав останки назад до торби і взяв за рушницю.

— Вставай — сказав обертаючи ся до Паха і лїниво простягнув ся.

Мисливцї встали і знов пустились під гору.

Але ось... недалеко від них дав ся чути якийсь невиразний шум. Мисливцї завмерли в неподвижних поставах і напружили слух. Недалеко від них, за вершком хруснув снїг і знов всьо утихло. Але за хвилю роздав ся той сам звук.... Чи то не хід тигра? Рушницї на поготівли, віддих замирає в грудях, они не зводять очий з вершка горбка. І нараз... на вершку, о сорок кроків від них зарисувала ся струнка стать величезного королївского тигра. Зьвір здавалось виринув з під землї. Може бути, що він спав за пригірком і збудив ся, почувши хід людий, а може то був голодний хижак, що здалека почув добичу і прийшов полакомити ся людским мясом — не знати. Він появив ся несподївано, як снїг що скотить ся на голову. Але Дорофей не умів тратити притомности: він добре знав, що значить в такім

цийнім лежали сліпі набої гарматні і було розсипано трохи пороху. Підофіцир Сохацкий т. зв. формайстер, був на стілько легкодушний, що горіючий папірос приложив до пороху, а від него експльодували опісля і набої. Наслідки того були такі, що й самого формайстра і двох вояків вибухаючі набої тяжко попекли.

— **Дївоча 5-клясова школа виділова ім. Шевченка у Львові** з правом публичности, удержувана руским Товариством педаґоґічним, числила в минувшім році шкільнім при кінци 168 учениць. Рік шкільний закінчив ся торжественно дня 30 червня. Рано відбуло ся Богослужене в катедр. церкві сьв. Юра, відтак отворено виставу рисунків і робіт ручних учениць, а по полудни о 4 годині відбув ся іспит у великій салї школи. До учениць промовляли директор др. Мих. Коцюба і управителька п. Олена Прокешівна. В імени родичів дякував за опіку і провід так давній управі, Вп. п. Білецким, як і новій дирекциї о. Евг. Гузар. Учениці — особливо сї, що покінчили V. клясу — працали ся зі школою і збором учительским в зворушеню.

Вислїд клясифікациї був такий, що на 168 учениць одержало 59 (то є 35·1 проц.) дуже добрий поступ, 65 (то є 38·7 проц.) добрий, 27 (то є 16 проц.) достаточний а 6 (то є 3·6 проц.) недостаточний; 6 позволено здавати по фериях іспит з одного предмету (3·6 проц.), 5 не клясифіковано (3 проц.). — Вислїд клясифікациї показує ся отже зовсїм вдоволяючий, а школа розвиває ся нормально.

Видїл Руского Товариства педаґоґічного дякує сердечно всїм П. Т. Членам збору учительского за їх ревні труди і пожертвоване в школї. Видїл задумує в слїдуючім році установити одну, а по можности і дві сталі посади учительскі при сїй школї, з виглядами на заосмотрене в будучности, щоби тим способом запевнити школї сталий догляд і прийти в поміч численним доходячим силам учительским. Се креоване сталих посад є однак получене з більшими видатками, тому Видїл звертає ся при сїй нагоді до сьвідомих патриотів, щоби зволили мати все на оці розвій сеї школи і пособляли єї по змозї. Вписи на рік шкільний 1905 6 відбудуть ся в трех послїдних днях серпня від 29 до 31 в канцеляриї школи, від години 10 до 12 і від 4 до 6. Вписове платить ся піврічно, именно: учениці І., II. і III. кляси платять піврічно по 6 корон, а учениці IV. і V. кляси піврічно по 10 корон; на прибори наукові платять всї по 2 корони. — Іспити вступні і поправчі відбудуть ся в днях 31-го серпня і 1 і 2 вересня. — За Видїл Руского Товариства педаґоґічного і Дирекцию школи: о. *Іван Чапельский*. др. *Мих. Коцюба*, *А. Алиськевич*.

Телеґрами.

Відень 29 липня. Міністер війни Пітрайх вернув нинї рано з Ішль.

Будапешт 29 липня. Міністер Хрістофі в статї, уміщеній в Neus Pest. Journ., висказав здивоване, що серед коаліциї настало обурене з причини єго заповіди проєкту загального права голосованя. Атже коаліция приняла також при послїдних виборах до своєї проґрами реформу виборчу. Єсть річ конечна через зміну відносин завести санацию полїтичного житя на Угорщинї.

Льондон 29 липня. До Daily Telegr. доносять з Токіо: Японьска фльота бльокує тепер Владивосток. Сильнї ескадри знаходять ся коло побережа Сахаліна, Сибіри і Кореї.

Ню-Йорк 28 липня. (Бюро Райтера). Японьский делеґат мировий Сато заявив кільком кореспондентам, що Японія буде готова до застановленя воєнних кроків аж тодї, коли розслїдить повновласть російских делеґатів, що буде першого задачею конференциї. Робота конференциї мабуть від того зачне ся. Японьскі делеґати мають необмежену повновласть; договір заключений ними має ще лиш бути підписаний японьским цїсарем.

Петербург 29 липня. (Петерб. Аґ.) Управитель міністерства війни Редіґер именований міністром війни. Член государств. совіта ґен. Дурново именований в місце ґен. Козлова, котрий уступив з причини хороби (??), ґубернатором Москви.

Токіо 29 липня. Адмірал Катаока доносить: Дня 24 липня вислано ескадру до заливу Декастрі і занято там лїхтарню морску та взято кілько пушок. Росияни уступили до місцевости Луйков, 6 миль на полудневий всхід від Александровска. Там Росияни зовсїм ізольовані і не можуть довго держати ся. На случай здобутя тої місцевости Японцї будуть панами цїлого Сахаліна. В Токіо настала велика радість з причини щасливого успіху того походу.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 28 липня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·10; жито 5·90 до 6·10; овес 7·— до 7·15; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 6·25 до 6·50; ріпак 10·75 до 11·—; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·50 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 6·25 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 7·25 до 7·50; хміль за 56 кільо 75·— до 78·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

— **Робітня знарядів рільничих Івана Плейзи в Турцї** під Коломиєю, потребує 200 штук **грядїлів** до плугів. Материял має бути сухий, дубовий або буковий, довгота грядїля 2 метри, грубість в кантах 3—4 цалї В. П. стельмахи зволять ласкаво надіслати менї умірні цїни за штуку під адресою **І. Плейза в Турцї** під Коломиєю.

Оповіщене

— Ц. к. галицке Товариство господарске, відділ Покутский в Коломиї має на складі **знамениті плуги сталеві** до ораня, нової системи, виробу **п. Плейзи**. Тії плуги суть випробовані, і приспособлені для наших селян, а на краєвих виставах кільканайцять разів премійовані срібними медалями. — Цїни плугів суть низькі і так: плуг No I з грядїлем і чепигами деревляними коштує 10 зр.; No II сильнїйший 11 зр.; No III 12 зр. Колїсниця сильно окована з цїлком зелїзними колесами до плуга No I 7 зр.; No II 8 зр. — разом плуг No I з колїсницею 17 зр., No II 19 зр. Плуги з цїлком зелїзними чепигами о 1 зр. дорожше.

Замавляти просимо під адресою: Ц. к. Товариство господарске відділ Покутский в Коломиї (Рада повітова).

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для власителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка, Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

случаю секунда проволоки. Рушниця в миг окаподняла ся на рамя.

Між тим і тигр не зівав. Побачивши перед собою своїх неумолимих ворогів, зьвір страшно заревів і кинув ся наперед. Ще один скок! Тигр притуливши ся до землї і уперши ся на передні лаби, застив в живописній поставі, готовий до послїдного скоку. Хвиля — а сильні мускули зьвіра дрогнули і він витягнувши ся як довгий розпростер ся у воздусї. В ту саму секунду роздав ся і вистріл. Але на сей раз щасте покинуло Дорофея. Легко ранений зьвір сильним ударом лаби здер мясо до кости від плечи аж по локоть, перекинув Дорофея через хребет і поніс єго бігцем під гору.

Пах задеревів. Він видів скок зьвіра, видїв, як він ніс єго товариша окровавленого і напів мертвого і... не рушав ся, немов загіпнотизований, не могучи навіть утїкати.

Скок один, другий, тигр утїкає все дальше і дальше і в міру того, як віддалює ся страшний зьвір, вертає у Паха рішимість мисливця.

Чи-ж він так лишить свого приятеля, з котрим бродив цїлі лїта по горах і ділив з ним всї труди і небезпечности ловів, чи дасть погибнути товаришеви так в своїх очах?

Він більше не надумував ся, скоро прицїлив ся і вистрілив. Розійшов ся дим і Пах скочив наперед, набиваючи знов рушницю.

Перед ним о сімдесять кроків лежав тигр, повернувшись правим боком до мисливця. Ізза хребта тигра сторчала рука Дорофея. З правого уха зьвіра лила ся кров, окрашуючи білий сніг: сам зьвір смертельно ранений ще кидав ся, порпаючи могучими лабами сніг. Пах задержав ся. Він бачив лиш одно, що страшний зьвір ще рушає ся, ще живий.

Знов підняв рушницю на рамя і знов роздав ся голосний вистріл.... Тигр лежить вже без руху.

Набивши знов рушницю, підбіг Пах до убитого зьвіря. Рядом з тигром лежав Дорофей, скорчивши судорожно руки і вдивившись неподвижними очима в простір. На єго груди, трохи з боку видко було маленький отвір, з котрого сочила ся кров. Друга куля товариша перейшла крізь тигра і убила єго....

Пах кілька хвиль придивляв ся тїлу товариша з зачудованєм, але нараз зрозумівши все, почав з криком утїкати до села.

III.

Ось і тепер, в тій хвили, коли я стою в комнатї нашого шпиталю перед безжизненним тїлом Дорофея, бачу в кутї високу стать Паха, що не зводить очий з убитого товариша. Він сам ще вчера прибіг з гір просто до судиї і розказав о цїлій пригоді. Комісия вийшла з ним в гори, оглянула трупа і пустила Паха зараз на волю. Але Пах не пішов. Він здоймив шкіру з убитого зьвіра і віддав єї вдові покійника, а сам пішов до села, куди повезли убитого Дорофея.

Він прийшов сюди до шпиталю того, щоби перебути з тїлом товариша послїдні години, щоби бачити, де єго поховають, щоби в послїдній хвили поклонити ся тлїнним останкам друга.

Я стою перед тїлом Дорофея не сам. Один за другим входять до комнати наші вояки. Всї они прийшли попращати ся з своїм товаришем по званю.

В очах Паха стоять сльози. Єго тронуло то співчутє чужих людий і він з любовю глядить на лиця присутних.

Лиш коли хто голосно скаже яке слово, він покаже в кут комнати і шепотом промовить:

— Тс! Дорофей спить!

До того часу, доки не будуть похоронені останки товариша, він буде стерегти єго спокою.

Підставове речене: Кождий кусник мила з назвою „ШІХТ“ єсть під ґаранциєю чистий і без найменших шкідних частий складових.

ШІХТА МИЛО

мило з „ОЛЕНЕМ“ або „КЛЮЧЕМ“

єсть найліпше

а в уживаню найдешевше, до всілякого біля і всякого праня.

Ґаранция. 25.000 К заплатить фірма Жорж ШІХТ в Авсіґ кождому, хто доведе, що мило з назвою „Шіхт“ містить в собі які небудь шкідливі домішки.

Повне переконане, що аптикаря

Тірrого бальсам і центофолії масть

ві всїх внутрешних терпінях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 фляконики масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших аптиках у Львові і на провінциї.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Під засїви осїнні

поручає

ШТУЧНІ НАВОЗИ

І. галицке Товариство акцийне для промислу хемічного (передтим Спілки командитової Ванґа) у Львові ул. Академична ч. 8 І п.

На жадане висилає ся цїнники відвор. і оплатно.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).